

LES 11 COPES D'EUROPA / CHAMPIONS (de 13) FRAUDULENTES DEL
REAL MADRID
D'ESCÀNDOL EN ESCÀNDOL

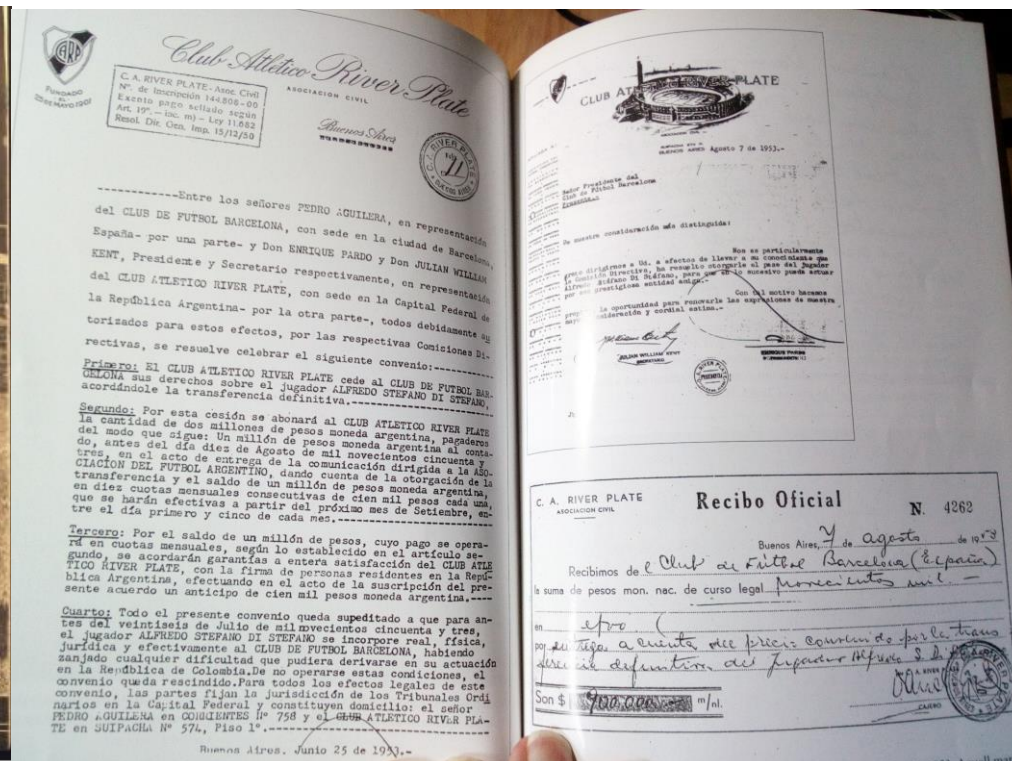
Març 2020

1956, 1957, 1958, 1959 i 1960, LES 5 PRIMERES

Ho hem explicat molts cops, sense els lligams, amistats i influències polítiques dels directius del RM amb Ministres, Alts Funcionaris i Polítics del Franquisme, **MAI** per mitjants jurídicus ens haguessin pogut robar al jugador Alfredo DiStéfano, fitxat a l'agost de 1953 pel Barça al River Plate de Buenos Aires, únic Club que segons el "Pacto de Lima de 1951", tenia (i mantenía) els drets federatius del jugador. Millonarios només podia traspasar el jugador, al club que diposités a l'AFA, el contracte amb el club d'origen. I aquest acord el tenia el Barça

Revista Vida Deportiva (agost 1953)

Contractes River-Barça "El Cas DiStéfano" X G Luque-J.Finestres

Amb posterioritat, el RM via Raimundo Saporta, es va dirigir a fitxar al jugador al Club Millonarios de Bogotá, club on DiStéfano jugaba fugat, des de feia una quantitat d'anys. És com si algú compra un pis okupat, als okupes, i el Notari amic del comprador dona validesa a la compraventa, en aquest cas la Delegación Nacional de Deportes presidida pel General Moscardó, va validar l'acord RM – Millonarios, desoient al propi President de la Federació Espanyola de Fútbol, el Sr Sancho Dávila, que li va escriure una carta, tal com van descobrir en un dossier de la Secretaría General de la Falange Espanyola Tradicional y de las JONS, en XG Luque, J Finestres i Sid Lowe, on avisava que l'acord RM-Millonarios era textualment **“PAPER MULLAT”**.

L'evident prevaricació de la DNA validant l'acord RM-Millonarios, fent canviar normes federatives i les pressions a que es va sotmetre al President del FC Barcelona Enric Martí Carreto, sinó fos banalitzar la Llei de la Memòria Històrica, donaria per anul·lar l'acord de Setembre de 1953, d'un organisme oficial franquista com era DNA.

DiStéfano mai hagués hagut de jugar al RM, per tant, entre altres raons, s'haurien d'anul·lar les 5 primeres Copes d'Europa del RM, per alineació indeguda.

Però hi ha més raons. Una segona raó, és el de la seva organització. De tots és sabut que a la 1ª Copa d'Europa, el Barça, com molts altres clubs, van renunciar a jugar-la, perquè es plantejava com una competició privada d'un diari francès, i el Barça veia més important participar en la Copa de Fires, perquè era una competició auspiciada per la FIFA .

El propi Jaques Ferran de L'Equipe fa uns anys va declarar a la Revista Panenka, que la Copa d'Europa s'havia creat com un torneig entre col·legues. La prova és que dels 16 participants, de la 1ª edició, només 7 eren campions de Lliga, i que a les primeres reunions fundacionals es deia que el nom de la competició seria: **COPA DE EUROPA DE L'EQUIPE** .

"1er proyecto de L'Équipe: febrero de 1955.

Proyecto de un reglamento de una Copa de Europa de fútbol

Una competición de fútbol reservada para los grandes equipos europeos se organiza, a partir de la temporada 1955-56, por el diario L'Équipe. Ella tiene el nombre de "Copa de Europa de L'Équipe" dotada con un objeto de arte por el diario organizador. Tomarán parte en esta competición los equipos invitados por los organizadores. Un Comité Organizador, donde entrarán los representantes de las principales asociaciones europeas, tendrá facultades para hacer cumplir el presente reglamento."

Gabriel Hanot. Extracto del borrador del primer reglamento. febrero de 1955. París

Aquestes cinc primeres edicions no van ser organitzades per UEFA en solitari, sinó coorganitzades conjuntament amb el Comité Organitzador de L'Equipe, que presidia el President de la Federació Francesa, i que tenia de vicepresident a Santiago Bernabéu. I segons va explicar a la periodista Mònica Planas el periodista Carlos Pardo, corresponsal de L'Equipe a Espanya quan es va crear la Copa d'Europa, aquest Comité, amb un altre nom, va continuar fins a l'edició 1959-60, i és a partir de l'edició 1960-61 quan la UEFA organitza ja en solitari la Copa d'Europa.

Curiosament a partir que la UEFA organitza la competició en solitari i aparta a Bernabéu i al RM de la organització, el RM que havia guanyat les 5 primeres edicions, en quasi 40 anys només en guanyarà una, la del 1966.

Per tant l'oficialitat d'aquestes 5 primeres Copes, també podria ser dubtosa, perquè Fifa marca que una competició per a ser oficial, ha d'estar organitzada (NO COORGANITZADA) per una federació reconeguda per ella

Doncs bé, a part de considerar il·legal l'alineació d'Alfredo DiStéfano, els contactes i lligams dels dirigents del RM amb Règim franquista, van fer que poguessin jugar aquests anys plagats de jugadors estrangers com Kopa. DiStéfano, Rial, Santamaria, Rogelio, Canario o Puskas i a sobre molts d'ells nacionalitzats per "carta de naturaleza", contra equips on la majoria dels jugadors eren del seu país. El RM ple d'extrangers, van jugar moltes d'aquelles eliminatòries i finals contra equips integrats per jugadors d'un sol país, i que en alguns casos fins hi tot eren amateurs.

La 2ª edició de la Copa d'Europa, ja coorganitzada amb UEFA, no l'haguessin pogut jugar perquè el RM no havia guanyat la lliga anterior, ho havia fet l'ATB, i el Comité organitzador vicepresidit per Bernabéu, es va treure de la màniga que com havien guanyat la 1ª edició, podien jugar la següent.

En aquesta 2ª edició, a l'eliminatoria de 8ens contra el Ràpid de Viena va quedar empatada (4-2 a Madrid i 3-1 a Viena) i com no es feia servir lo del valor doble dels gols en cas d'empat (hagués passat el Ràpid), s'havia de jugar un 3er partit en camp neutral. Adivineu quin va ser el camp neutral? El Santiago Bernabéu.

El RM va aconseguir passar els quarts i les semis, i es planta a la final. Sabeu quin camp va escollir el Comité Organitzador per a jugar la final de la 2ª edició? El Santiago Bernabéu.

I es clar, la final RM-Fiorentina, va ser presidida pel dictador Francisco Franco, que tant havia fet pel Real Madrid ajudant aixecar aquell camp i a configurar l'equip, i que va entregar la Copa al capità blanc, després que haguessin “atrakat” als italians, primer amb un gol no concedit a Giuseppe Virgili quan la pilota havia entrat, i pitar un penal a favor del RM 1 metre fora l'àrea

A la 3ª edició de la Copa d'Europa la 1957-58, el RM es va trobar i aprofitar del terrible accident del Manchester United a Múnic ocorregut el 6 de febrer de 1958, on malauradament van morir molts integrant d'un equip que anava per a marcar una época.

A la 4arta edició, la 1958-59, el RM es troba a les Semifinals a l'Atlético de Madrid, i es salva (per segon cop) perquè no està vigent la norma del valor doble dels gols en camp contrari en cas d'empat (2-1 al Bernabéu i 1-0 al Metropolitano) i guanya el partit de desempat, que aquest cop si que es va jugar en un camp neutral.

1998 LA “SÉPTIMA” Gol en fora de joc de Mijatovic, però abans la porteria del Bernabéu

Abans de perpetrar el robatori a la Juventus, al partit d'anada de semifinals al Bernabéu contra el Borussia de Dortmund, es va produir un escàndol majúscul, que hauria d'haver comportat la desqualificació del RM de la competició, o com mínim la suspensió del partit i donar-lo per guanyat als alemans per 0-3.

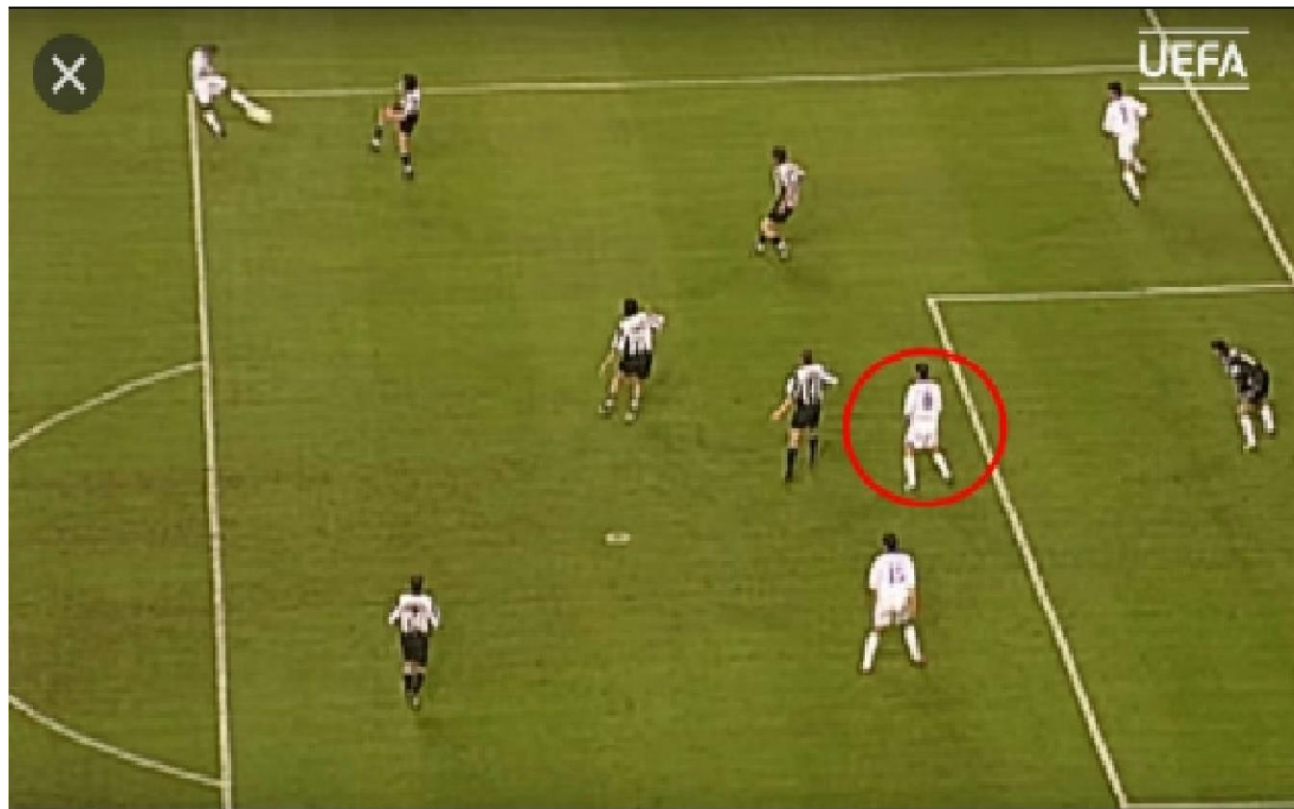
A punt de començar el partit, els Ultra Sur van tirar a terra una de les porteries, i en el camp no hi havia cap de recanvi. Van estar quasi una hora i mitja, per trobar-ne una, portar-la i col·locar-la.

UEFA no els expulsa, els sanciona amb multa de 115 milions de pessetes (690.000€) i un partit a porta tancada.

El RM elimina al Borussia (2-0 a Madrid i 0-0 a Dortmund) i pot jugar contra la Juventus de Turí a l'Amsterdam Arena, la seva 2ª final en 32 anys. Des de la final dels "Yeyés" al 1966, només havien jugat una final i l'havien perdut contra el Liverpool al 1981 a París.

I com tothom va poder veure, el RM la guanya amb un gol a la 2ª part en fora de joc de Mijatovic

2000 A quarts, atracament al Manchester United al Bernabéu i a Old Trafford

A la anada el partit al Bernabéu acaba amb empat a 0, però a la 1ª part a Cole, jugador del Manchester United li anulen un gol absolutament legal, perquè quan el seu company xuta, Cole que agafa el rebuig de Casilas, no està en fora de joc.

Al partit de tornada a Old Trafford, on el RM guanya per 2-3, l'escàndol és majúscul perquè l'àrbitre Collina, no pita tres penals a favor de l'United. En el primer Karanka fa de porter i treuen amb la mà una pilota que anaven a rematar. Després Roberto Carlos despeja amb el braç un xut que anava a porteria i més tard cometa penal a Solksaerf.

2014 LISBOA: l'atracament a l'ATM del minut 93

El corner on marca Ramos al minut 93, per a empatar la final contra l'ATM **no ho era**, era falta de Modric a Villa. Modric empenta a Villa que cau, i la pilota el toca i surt fora.

Es llença el corner, i el bloqueig que fa Bale amb el colze a la boca de Juan Fran l'hem vist del dret i del revés.

2016 MILÀ: Nou atracament a ATM, previ robatori a Wolfsburg i a Manchester City

Al partit de tornada dels quarts de final al Bernabeu, els alemanys arriben amb un 2-0 a favor. El RM a la 1ª part empata l'eminatòria, amb dos gols de CR7. El RM marca el tercer gol de falta existent. El jugador alemany treu la pilota netament, i Modric es desmaia, i l'àrbitre pita.

A la semifinal, la víctima del robatori serà el Manchester City, que amb el 0-0 de l'anada, arriba al Bernabéu amb la necessitat de marcar. El RM s'avança al marcador 1-0, i ja al temps de descompte, Ramos rebutja la pilota amb la ma, per sobre del cap de Navas. Penal claríssim no pitat, que hagués donat la classificació per a la final de Milà al City

A la Final, el RM s'avança a la 1ª part amb un gol en fora de joc de Ramos. L'ATM consegueix empatar a la 2^a, però a la 1ª part també hi ha aquesta ma de Ramos, fent el seu habitual i lamentable teatre, com li la pilota li hagués tocat a la cara, que l'àrbitre no va pitar penal

El partit acaba en empat a 1, quan havia d'haver acabat 2-0 a favor de l'ATM.

2017 L'habitual atracament de quarts, aquest cop al Bayern de Múnic al Bernabéu

Després de guanyar 1-2 a Múnic, el RM esperava una tornada de quarts plàcida al Bernabéu, però un gol de penal i un de Ramos en propia porta, van complicar la nit. Un cop CR7 consegueix igualar l'eliminatória 1-2, l'àrbitre expulsa injustament Arturo Vidal, que havia rebutjat la pilota. El teatre d'Asensio va fer efecte

A la pròrroga salta l'escàndol majúscul al concedir l'àrbitre Kassai, dos gols de CR7 en fora de joc, no un, DOS!!!!!!.

2018 La Champions robada i més tramposa de la historia

Robant a la fase prèvia contra el Borussia de Dortmund amb un penal claríssim no pitat per mans de Ramos, i un altra de Casemiro a Llorente contra el Tottenham, ja s'intuïa com aniria aquesta Champions: **D'escàndol en escàndol fins al robatori final.**

Aquesta Champions te el rècord absolut, amb robatoris del RM a la fase prèvia com he indicat, i a continuació el RM va robar a PSG a vuitens, Juventus a quarts, Bayern de Múnic a semis i al Liverpool a la Final. **INCREIBLE !!!!**

A vuitens, al partit d'anada al Bernabeu, el RM marca gràcies un penal pitat per l'àrbitre en un piscinasso de Kroos, que a sobre estava en fora de joc. A part l'àrbitre va permetre el joc dur del RM contra Mbappe i Neymar

. I en canvi l'àrbitre no pita penal en les enèssimes mans de Ramos, aturant un xut de Rabiot que anava a porteria.

A quarts contra la Juve, a l'anada a Turí acaba 0-3 a favor del RM, però amb dos penals no pitats a favor de la Juve. Un per mans de Casemiro, i l'altra en una entrada de Carvajal a Cuadrado, el resultat hagués estat 2-3

Al Bernabéu a un minut de la pròrroga amb la Juve guanyant 0-3, l'àrbitre s'inventa penal sobre Lucas Vázquez

La semifinal enfronta al RM amb el Bayern de Múnic, i el resultat no va poder ser més desesperant pels jugadors bavaressos: Sis penals claríssims, tres a a l'Allianz Arena (dos de Carvajal i un de Varanne a Lewandowsky) i 3 al Bernabéu (dos de Ramos a Lewandowsky i unes mans de Marcelo), a favor del Bayern **NO PITATS!!**

El resultat final tant a Múnic 1-2, com a Madrid 2-2, haguessin estat favorables al Bayern per 4-2 i 2-5. El global va ser 4-3 pel RM, quan el resultat just hagués estat un global de 9-4 pel Bayern

I un cop a la Final de Kiev contra el Liverpool, Ramos amb la permissibilitat arbitral habitual, va lesionar amb una clau de judo a Salah, que va haver de ser substituït, i va deixar commocionat d'un cop de colze traïdor a la cara, al porter Karius. Ramos va acabar el partit sense cap tarjeta i el RM guanyant per 3-1

I com a curiositat final d'aquesta edició, tots els rivals que s'havien d'enfrontar al RM, van patir una extranya plaga de lesions.

RESUM DE LES 11 CHAMPIONS FRAUDULENTES:

1.- 1956, 1957, 1958, 1959, 1960 ,Les 5 primeres, per alienació indeguda de DiStéfano; Sorteigos a la carta; Bernabéu vicepresident del Comité Organitzador fins 1960; Jugar amb avantatges (jugadors estrangers) respecte altres rivals. El RM-Fiore de la final de 1957 va acabar 2-0, i havia d'haver acabat 1-1. I com a curiositat, de la final del 1960 s'ha fet viral als darrers anys un penal contra l'Eintracht de Frankfurt, on els alemans encara flipen.

2.- 1998: ja no haurien d'haver jugat la Final, perquè a l'anada de semifinals al Bernabéu contra el Borussia de Dortmund, els hi haurien d'haver donat per perdut per 0-3 al RM, per l'escàndol de tirar a terra una porteria per part dels Ultra Sur. Juguen la Final a Amsterdam contra la Juve, i marca Mijatovic en fora de joc

3.- 2000: El RM tampoc hauria d'haver jugat la final, perquè havien de ser eliminats a quarts pel Manchester United. A l'anada el 0-0 del Bernabéu havia de ser un 0-1 per un gol mal anul.lat a Cole; i a la tornada a Old Trafford el 2-3 final a favor del RM, havia d'haver estat un 5-3, per tres penals no pitats a favor del United. El global de l'eliminatòria en comptes d'un 2-3 favorable al RM, havia de ser un 6-3 a favor del United

4.-2014: A la final de Lisboa, el gol de Ramos al min 93 que empata el partit, ve d'un còrner inexistent, era falta de Modric a Villa, i en el còrner Bale fa falta bloquejant amb el colze a la cara de JuanFran. El partit havia d'haver acabat 1-0 amb victòria de l'ATM

5.-2016: El RM no hauria d'haver arribat a la Final de Milà. A la Semifinal contra el City (0-0 a Manchester) al temps de descompte al Bernabéu amb 1-0, hi ha unes mans de Ramos que l'àrbitre no pita penal. Amb 1-1 la final l'hagués jugat el City. Però és q a quarts superen al Wolfsburg (2-0 a l'anada a Alemanya) per 3-0, amb un 3er gol de falta inexistent. I a la final Ramos marca en fora de joc, i també comet un penal per mans que l'àrbitre no pita. La final havia d'haver acabat 2-0 per l'ATM, i va acabar 1-1 i el RM la guanya als penals.

6.-2017: L'habitual atracament de quarts, el RM portava un 1-2 favorable de Múnic, i quan faltaven 7 minuts per acabar el partit, el Bayern havia igualat l'eliminatòria, l'àrbitre expulsa INJUSTAMENT a Arturo Vidal que havia tret netament la pilota. O sigui que el Bayern juga la pròrroga amb 10 jugadors, i CR7 marca pel RM els dos gols en fora de joc !!!!

7.-2018: De cap de les maneres havia d'haver jugat aquesta final. Robant a vuitents a l'anada al PSG, a quarts a l'anada i a la tornada a la Juve, on un global de 4-3 favorable al RM, havia de ser un 5-3 per la Juve i el RM eliminat. I a semifinal tornen al robar al Bayern a l'anada i a la tornada, i on un global de 4-3 pel RM, havia d'haver estat 9-4 pel Bayern de Múnic.

Sense les ajudes polítiques del franquisme i el control de l'organització, el RM no hagués guanyat cap les 5 primeres Copes d'Europa; i amb el VAR actuant, el RM no hagués guanyat CAP d'aquestes 6 edicions de la Champions League, ni hagués arribat a jugar la majoria de les 6 finals

Quadre resum final dels robos del RM en 6 Champions

	Vuitens	Quarts	Semifinal	Final
1998			Borussia	Juventus
2000		Manchester United		
2014				At de Madrid
2016		Wolsburgo	Manchester City	At de Madrid
2017		Bayern de Múnic		
2018	Paris Saint Germain	Juventus	Bayern de Múnic	Liverpool